Година IV гр. Плѣвенъ, 11 Декемврий 1897 год. Брой 43 и 44

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. *„Плѣвенски Гласъ“* ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителственни и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародвание. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикувание обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ржкописи се връщатъ, ако бждѫтъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

Le publicitè pour l'Allemangne, l'Autriche Hongrie et la Suisse est reservèe exelusivement à M. M. Haasenstein & Vogler, Société anonyme à Berlin. Prix par ligne 40 Pfennig valenr allemaupe

ОТЪ РЕДАКЦИЯТА

Още седемъ броеве и ние ще свършемъ **Четвъртата си годишнина** отъ съществувание на вѣстника ни. Редовното му издавание, което е било до днесь, мислиме да ни дава пълно право, да расчитаме въ пълната вѣра на нашитѣ читатели и за слѣдующата 1898 г. За голѣма жалость обаче, нашитѣ абонати и то по голѣмата имъ часть изъ провинцията, не сж си платили абонамента ако и да имъ е пращанъ редовно вѣстника. Като молиме нашитѣ абонати, които иматъ да даватъ за истекшата година, както и за миналитѣ, които сж ни се обѣщавали писмено, молиме сжщо да ни явѭтъ и съ **отворени** писма, които желаѭтъ да имъ се испраща и за идущата 1898 година.

Важно за млѣвари.

Първа парна Валцова мѣлница **„Рискъ“**
на
Константинъ Ячовъ & С-іе
гр. Плѣвенъ.

Турена въ дѣйствие за млѣвари на 19-ий Ноемврий 1897 год. 2—2

Плѣвен. Окр. V-классно училище

ПОКАНА

Коммиссията по уреждание *литературно-музикалната вечеринка* за въ полза на бѣднитѣ ученици при Плѣвен. Окр. V-классно училище и ученическата библиотека, моли всички Г-жи и Г-ци въ града, до които е испратила покани за подаряване на нѣкой нѣща за лотарията, да бждѫтъ тъй добри и побързатъ съ внасянието на подаръцитѣ въ дирекцията на V-классното училище.

Отъ Коммиссията.

ТЕЛЕГРАММИ.

Ц. градъ 16. Договора за мирътъ се ратифицира отъ султана.

Атина 16. Днесъ ще тргне единъ специаленъ корабъ носящъ договора за мирътъ ратифициранъ отъ краля Г. Займисъ представи на камарата договора за мирътъ и обяви, че проекта върху финансовия контролъ не е още готовъ. Министръ нрезидента желае вотиранието на договора при първо четение.

Виена с. д. Българ. заемъ 1889 111. 20 1892 111 напакеонъ 9·55 5 Парижъ 47 67, 5 Берлинъ 59 Лондонъ 120·50.

Берлинъ с. д. Райхстага препрати бюджета на коммиссията и започна първото четение на военния наказателенъ кодексъ.

П-Бургъ с. д. Князъ Франсуа Жосевъ Батембергъ и съпругата му пристигнаха, Парижъ Алфонсъ Доде се помина ненадейно.

Цариградъ 17. Поради лошото време по граничната коммиссия отложи за пролетъ ратифицирането на останалитѣ 40 километра. Дипломатическитѣ кръгове очакватъ уравнението на критския въпросъ къмъ края на тъзи година. Пристигналъ е трети единъ делегатъ Г. Дурутисъ, за специялнитѣ конвенций. Султана иска за задоволствието си къмъ янинския армейски корпусъ, за доброто му поведение. Гръцкия параходъ които ще донесе утрѣ договора, ратифициранъ отъ краля, ще пренесе също презъ неделята и военнитѣ пленници утрѣ следъ пладне ще стане предъ портата размененнето на ратифициранитѣ договори. Частни известия върху приключенията въ кочанския окръгъ казватъ, че рапортитѣ върху жестокоститѣ сж преувеличени, нъ че се били истезавани обаче 4 души българи между които единъ свищеникъ и че трима отъ тези нещастници са умрели имало е и около 200 арестувания. !!? Б. Р.

Виена 18. По случай праздника на царя, има угощение Гала, на което присъствуваха императора Архидука Франсуа Фердинандъ. посланика Г. Декапнистъ персонала на посолството и министритѣ Голуховски, Гаучъ Малоси и Кригхаммеръ императора поднесе тостъ за царя.

Парижъ 18. Сждътъ започна разглежданието на панамската афера.

Канея 18. По случай тезоимения денъ на Царя стана големъ смотръ на международнитѣ воиски въ острова Джеватъ паша поиска отъ адмиралитѣ чества да участвуватъ и отоманскитѣ войски въ парада, нъ адмиралитѣ му отказаха поради абстенцията на европейскитѣ войски по случай праздника на Султана.

Плѣвенъ, 11 Декемврий 1897 г.

Едни обикновенни случаи, които всѣкога и твърдѣ често се случватъ въ деспотическа Турция, сж дали едно силно оржжие на нашата ожидоюща опозиция да обяви цѣла война на правителството; защото то, правителктвото, допуснжло въ органа си „Миръ“ се да обнародва едно съобщение отъ оттоманското въ София Комисарство, за случката въ с. Виница, Кочанско окржжие. Нашата опозиция, особно гладната Радославова партия, която само едно зло вижда въ управлението на страната, е до толкова силно опълчила стрѣлитѣ си срѣщу властьта днесь, като че всичката тирания, която вършатъ надъ нашитѣ безащитни братия македонцитѣ въ кочанската Каза, произлиза отъ днешното правителство и отъ умразното ѝ народно събрание. Наистина, ние сме привикнали да четеме постоянно отъ нѣколко години дългитѣ иеримияди на нашата опозиция, за това не си даваме толкова и трудъ да отговаряме, както става обикновенно съ клюкаритѣ, но когато се третира единъ жизненъ въпросъ, въпросъ за наши братия, които гниѭтъ днесь похладнитѣ зандани въ турско, когато една случайность на обстоятелствата е открила едно пристжпление, което, ако бѣше се случило и у насъ щѣше да претърпи сжщото наказание, тамъ вече се ражда другъ въпросъ, на които е длъжность и на насъ да кажеме нѣщо.

Никадѣ, абсолютно никадѣ въ свѣта нѣма държава, въ която партийтѣ гледатъ на въпроситѣ така едно странчиво, като у насъ. Земѣте напр. нашата съсѣдка шовинистка Сърбия, и вие ще видите, че тамъ партийтѣ по македонския въпросъ сж всички едногласни, всички солидарни, и никой неможе и да помисли даже противното, ако се отнася нѣщо за Македония. У насъ нипротивъ. Въ село Виница, турското правителство открило оржжие, арестувало тѣзи, у които се е намирало оржжието, било, истезавало, съ една рѣчь, вършило *турски звърства*, и въ това било виновато днешното правителство, защото било злѣ поставено предъ образования свѣтъ, защото нѣмало сила и влияние да нареди владицитѣ, които Султанътъ билъ обѣщалъ. Ако имаше капка съвѣсть у тѣзи наши български противници, тѣзи заслѣпени партизани, неужели биха разсждавали по такътъ антибългарски начинъ, какъвто и въ най дивата страна не би се допуснжлъ? Спорѣдъ „Народни Права“, спорѣдъ „Свобода“, „Македонски Гласъ“, днешното правителство, трѣбвало да опълчи армията си и да се покаже България, че тя е била въ състояние да защити сроднинитѣ си отъ звѣрствата, които се вършатъ надъ тѣхъ! Кажете ни ради Бога, кой може да сжди и разсждава по такъвъ единъ необмисленъ начинъ, кой може да пише такива плитки и глупави статий, да кара властьта да се вържжаваме, да идеме и обявяваме война на Турция?! Какво биха направили нашитѣ опозиционери, ако се намѣрваха днесь тѣ на власть, какво биха направили нашитѣ либераствующи корифей, които сж способни само да трепѭтъ хората по занданитѣ, да стрелятъ героитѣ подъ предлогъ на патриотизмъ, да крадѭтъ безпощадно народния потъ, да биятъ старитѣ дѣйци и бивши министри предсѣдатели, ако тѣ днесь се намѣрваха на властъ, щяха ли да даватъ ултиматумъ на Турция или Сърбия, както се викнали, когато знаятъ силата на България, нейното финансово положение. Какъвъ патриотъ ще бжде този маминъ синъ, който поглѣжда така плитко така глупаво на отечественитѣ интереси? Ето защо всѣкий благоразуменъ, всѣкий съвѣстенъ и свѣстенъ българинъ, трѣбова да се възмущава, не за друго, а само за начина на алармитѣ и глуповитѣ агитаций, които за да се докопатъ до властьта, нашата опозиция употрѣбява.

Нека не мислятъ разнитѣ радослависти, Стамболисти и тути кванти, че стоящитѣ днесь на чело на управлението не сж съ тѣхния патриотизмъ не сж тѣ, които ще вкаратъ народа въ пжтя на неизвѣстностьта, както направиха славнитѣ гръци, съ своя либераленъ Рали, не на авантюритѣ е редътъ въ страна, и не властьта, защото тѣ не сж за друго освѣнъ за пакость и опропастяване отечеството ни.

Народа отъ три и половинъ години е позналъ всичко, той цѣни настоящето и помни много добрѣ миналото. Радославовъ, Свирчо, не сж хората, по които народа ще тръгне, защото знае поговорката, че поведешъ ли се по гаргата, тя ще тя изведе на боклука.

Трагедията на Германството въ Австро-Унгарската монархия.

Грацъ, прѣзъ началото на Декемврий 1897 год.

Извлѣчение изъ Мюнхенсръ Найесте Нахритенъ). —

Пакъ се разиграва една отъ онѣзи исторически трагедий, на която геройтъ не е една отъ онѣзи единични личности, но геройтъ е едно цѣло племе. Прѣди нѣколко дни още, изглѣдваше така, че ний сме вече пристигнали до послѣдния актъ на тази трагедия: единъ умиращъ — така се чинише — лѣжѝ съвършенно мъртъвъ, прострѣнъ на земята, когото безмилостивата ржка на противникътъ души за гърлото. — Обаче, слѣдъ това, настжпи единъ часъ, прѣзъ който, единъ яркий слънчевъ лжчъ се тъкми да падне върху гнусната картина: онзи часъ, прѣзъ който протичà извѣстието по всичкитѣ Германски области на Австро-Унгарската монархия, че е паднжлъ безвъзвратно, онзи Държавенъ мжжъ, въ когото се оплъти душевния страхъ и гнетътъ, които тѣжихж върху сърцето на всичкитѣ Германци на монархията. Слѣдъ този часъ на радостното опянение, е пакъ настжпило едно извѣстно отрѣзвение, и хората си казватъ: трѣбва да се боримъ и по нататакъ. Съ една дума, трагедията на Германството въ Австрия напрѣдва съ едни гигански раскрачки.

Да, не ще съмнѣние, сжществува една трагедия!

Да, тази трагедия има и своята трагическа виновность.

Когато, прѣзъ 1873 год. единъ новъ изборенъ законъ основа независимостьта на Имперския Съвѣтъ отъ областнитѣ съвѣти, либералнитѣ Германци образувахж едно болшинство отъ 233 гласове, противъ които стояхж само 81 поляци и духовни лица (клерикали); 39 чехи не сж влѣзли въ съставътъ на Държавенъ Съвѣтъ.—И днесь напрѣдвами тъй на далечь, че Германската об-

струкционна (задушена) група, ако изваждами колебающитѣ се и несигурнитѣ елементи, едвамъ брои толкова души, колкото славянската клерикална оппозиция броеше прѣди 25 години! Този който ще пише, когато да е, историята на този политический упадъкъ, който въ скоро врѣме ще да докарва едно съвършенно корабосъкрушение, нему нѣма да стане мжчно, да изброи погрѣшкитѣ и греховетѣ на Германската либерална партия която хозяйствуваше толкова мизѣрно въ Австрия така, че либералството ѝ е фалирало и поврѣди безвъзвратно на Германството. Отъ онова врѣме на апогеята на силата, чакъ до нашето врѣме Германството, което е било прѣдстаяено отъ едно безмощно и безвкусно парламентарно прѣдставителство, прѣтърпи едно тѣжко фиаско, едно подиръ другото, най-мжчното поражение сж дали послѣднитѣ избори; и, отъ туй врѣме Славянско-Клерикалното болшинство се нагоява съ мѣсо и съ кръвь. — Поляци, Чехи и ултрамонтани (Папскитѣ най-вѣрни прѣдани хора, образуватъ въстържествующитѣ *trias*, триетоустни Геологически пластове), които търсжтъ само за да подкрѣпжтъ силата си съ единъ най непростителенъ и насилственъ начинъ, и, които посрѣдствомъ послѣднитѣ, извънрѣдни събития на послѣднята сжбота, не ще пропуснжтъ моментътъ, да прѣслѣдватъ тази сжща цѣль и по нататъкъ.

Сжществуваше още законътъ за упражнение на инороднитѣ езици, сжществува още — не *de jure* нъ *de facfo* — прочутия Фалкенхайновия законъ — 3), не е още деомиссионирало това брутално (грубо) и при това, толкова недостойно прѣдсѣдателство на Народното Събрание, и се отбѣлѣзва вече надменность на Чехитѣ изъ „Златната Прага“ съ своитѣ скандалиозни безгранични, улични сцени, които сж предизвикали едно необходимо обсадно положение: какво може би било да се очаква, ако би послѣдвала распорѣждането за кассирането на упражнението на инороднитѣ езици! Въ Виена, голѣмцитѣ не смѣятъ даже да си помислятъза таквосъ нѣщо; тамамъ, тамъ се страхуватъ повече отъ Чехитѣ, колкото отъ Нѣмцитѣ и се надѣватъ още винжги, че Германското търпѣние и вѣликодушие, които щѣхж да прѣодолѣватъ онѣзи подбуждения на яростното негодуване и онѣзи конвулсий на горчевината, които сж се отбѣлѣзвали, тъй осѣзателно, прѣзъ последнитѣ дни.

Може би, че тамъ правятъ смѣтки безъ стопанина а Австрийския Германецъ *е*, неоспоримо, единъ образецъ на покорностьта и законностьта, нѣщо, което е вкоренено отъ рождението му да бжде най напрѣдъ вѣрний подданникъ на Императора (Кайзера си). И при всичко това се отбѣлѣжи позитивно, че по настоящемъ се прѣкарва елинъ революционеренъ проходъ прѣзъ растревоженния, удобенъ животъ на Германското плѣме въ Австрия. (Слѣдва).

Хроника.

*** Г. Д. Крачуновъ, отъ с. Бѣжаново ни праща едно опровержение за писана нѣкаква дописка срѣщу му въ в. „Бдитель“. Едно което бѣхме съвѣтвали г. Крачунова е, по добрѣ ще направи да се отнесе до прокурорството, което ще има работа съ това дѣло, отъ колкото да се оправдава по вѣстницитѣ. При това ще молиме, ако ни се пише за въ бжджще, добрѣ ще направи г. К-въ, да ни пише отчетливо, защото много мжчно можихме да му разбираме онова за което ни пише.

*** На 2 т. м. Н. Ц. Височество, е далъ банкетъ на висшитѣ офицери, които живѣжтъ или врѣменно прѣбиватъ въ Столицата, на които е държалъ слѣдующата рѣчь:

Господинъ министре, господа. Съ истинска радость и душевно утѣшение виждамъ събрани на тая трапеза около **менъ** висшитѣ щабъ-офицери и командири на отдѣлни части отъ **моята** армия, повикани по заповѣдъ на централното управление на армията за разглеждание нѣкои жизненни въпроси, прѣдизвикани отъ прогрессивното развитие на военното дѣло и за получвание нуждитѣ инструкции и наставления отъ висшето началство на армията за прѣуспѣванието на тая послѣднята въ духа на съврѣменнитѣ трѣбвания на военното искуство.

Като не се съмнявамъ въ вашата неуморима дѣятелность и като вѣрвамъ твърдо, че Вий ще испълнитѣ задачата за която Ви повикахъ, **азъ** дигамъ чашата си и пия за здравието на Васъ **мой** воененъ министръ и за Васъ господа офицери.

*** Въ военното министерство се изработва по настоящемъ ново форменно облѣкло за господа офицеритѣ, което както слушаме ще бжде малко опростотворено, което много ще да улѣсни офицеритѣ въ луксознитѣ до днесь, дрѣхии които справедливо заемаше голѣма часть отъ бюджета имъ. Г. военний министръ заслужва похвала за това нововведение въ военното дѣло.

Сърджтъ се „Бдителитѣ“, че въ прѣдпослѣдния брой имало нѣкакво порнографическо антрефиле по адресъ на нѣкой любими персони, които редактирътъ пачаврата „Бдитель“. Ако е работата да се укоряваме и да инсинуираме, (нѣка помислятъ *честнейшитѣ* редактори и съдружни адвокати), по начинъ недостолѣпенъ, по начинъ скандалиозенъ, то трѣбова по напредъ да умижтъ нечиститѣ ржчици на безнравственика си отговоренъ редакторъ Караивановъ, които отъ *общесвенъ органъ*, го е направилъ складъ отъ смрадъ. Защо толкова се гнусжтъ отъ едно само антрефиле, когато не сж прѣстанали да чернжтъ семействата на хората, по единъ най сквернословенъ начинъ, когато шарлатанитѣ надъ шарлатанитѣ, не оставиха на мира и невиннитѣ дѣца?! И още иматъ суратя да притендиратъ за честь, и още иматъ нахалностьта да се събиратъ мѣжду хората, съ *иритенций* на *рицарскитѣ корпорации*? Ние оставяме всичко порнографическо за смѣтка на навъртающитѣ се около Бдителя, и ако желажтъ по адресъ на тѣзи, съ които постоянно се сдружаватъ водени отъ френската поговорка преведена на български: *които се събиратъ тѣ си и приличатъ*.

*** **Беззжбата Свобода** два пжтя на редъ похвалява офицеритѣ отъ мѣстний гарнизонъ, за това че тѣ се биле показали сжщитѣ патриоти, както при паданието на Александра Батембергъ, защото, биле исключили изъ своята срѣда окр. управ. Г. г. Великовъ и Г. Ив, Ив. Доковъ, послѣдствие антрефилето помѣстено въ нашия вѣстникъ по емигрантитѣ. Бѣхме казали, че тѣзи похвали, които се пишатъ, било въ „Свобода“, било въ опашката му „Бдитель“, не сж друго нищо освѣнъ една мечешка услуга на нашето офицерство въ Плѣвенъ, защото ако направиме единъ кратакъ разборъ на това своегорода рѣшение, всѣкой ще се съгласи съ насъ, че то е повече отъ неоснователно, а слѣдователно смѣшно. Бихме попитали обиденитѣ, на какво законно основание сж зели рѣшение, срѣщу тѣзи господа, когато никадѣ въ вѣстника не фигуриратъ имената имъ, когато вѣстника ни има отговоренъ редакторъ? Ако тѣзи лица Великовъ и Доковъ, до толкоа не имъ сж приятни да ги срѣщатъ и виждатъ, свободни сж да не ги поглеждатъ, защо да се викатъ въ тѣхната срѣда, тѣ никоги не сж подавали нето прошение нето заявление, нето най сѣтня иматъ нужда да зематъ участие заедно съ тѣзи, които тоже *едно врѣме*, бѣха *отчислени* отъ сжщото офицерство, които днесь пакъ пребиратъ и другаруватъ. Ние мислиме, че нашето офицерство, щѣше да направи много по добрѣ, да не се бърка въ политиката, и щеше да направи още много по добрѣ, ако се възмутеше отъ всѣкидневнитѣ статии на „Свобода“, които, не се е миналъ брой да не адресира нѣкой порнографическа статия или антрефиле срѣщу вожда на нашата войска Н. Ц. Височество, отъ колкото да ставатъ причина да говорятъ вѣстницитѣ за въ тѣхна похвала или укоръ. Нека знажтъ, които не искатъ и да знажтъ, че ако сж е писало нѣщо въ нашия вѣстникъ по емигрантитѣ, не е било и не ще бжде никога желанието ни да продаваме отечеството, и че ако се приписва вина на Великовъ и Доковъ, които категорически отказватъ да се писали, то и да бждеше, ние вѣрваме, че ще иматъ много повече патриотизмъ, защото и на тѣхния гржбъ лежатъ днешнитѣ еполети, понеже тѣ сж се борили за свободата, а не онѣзи, които се имали щастието да стрѣлятъ въ избиратели и въ герои като Узуновъ Пановъ и др. сѣнкитѣ на които до гробътъ ще ги пресѣдватъ.

Ние като вѣстникари, ще ни бжде най неприятно ако обстоятелствата полегка легка ни заставляватъ да откриваме нѣкой работи, които гризжтъ нашето общество и които обстоятелства тѣжжтъ на това общество; но ако почнеме да раскриваме, ще се длъжи на нашата опозиция на Плѣвенския пасквилъ, който отъ нищо искарва нѣщо, и който е станалъ безплатенъ защитникъ, само на нѣколкома души, и то дава аларма.

*** **Кой** шарлатанствува, ако не другъ освѣнъ Табаковъ. Нека прочетжтъ читателитѣ ни двѣтѣ гнусни телеграмми въ „С-да“ и ще се увѣрятъ въ нахалнитѣ му лжжи. Банкета устроенъ на 28 Ноемврий отъ град. съвѣтъ, билъ нарочно скроенъ отъ Великовъ да обидили офицеритѣ. Ние които сме биле на банкета, знаеме, че Г. Великовъ е билъ най малко виновенъ, когато другъ единъ г. офицеръ е обиждалъ Великовъ въ врѣме кога е държалъ тостъ, съ думитѣ, лжжишъ, багабонтъ и др. изражения, които нашитѣ Г. г. военни знажтъ. Гдѣ се намѣрваме Г. г. дали въ Китай или въ конституциона България, кой трѣбва да се възмущава, дали този който публично се прави да лжжи, или онзи, който не знае какво говори..?

*** **Нововведение** въ нашия гарнизонъ. Всѣкога на 30 Ноемврий тържественно се празднува отъ мѣстния полкъ, на които се поканватъ граждани и представителитѣ на учрежденията. Тази година е введенъ новъ редъ. Намѣрило се по практично, вечерьта кжсно въ 6 часа да се яви на кметството, което да съобщи отъ своя страна на *гражданитѣ*, да присжтствуватъ на молебена, понеже било кжсно, град, общ. управление, не е имало възможность да уповѣсти на гражданитѣ, за това и на молебена освѣнъ—Тодораки Цвѣтковъ и още единъ, двама, нѣмало народъ.

*** И Г. Дойчиновъ почнаха да подиграватъ нашитѣ казжлбаши. Ние знаехме до скоро, че Г. Д—въ е билъ отъ първитѣ Стамболисти, тогава когато, Табаковъ бѣше Консерваторъ и Караивановъ сънуваше дядо-Цанковата лула, а сега станалъ билъ Радославистъ! Види се защото Г. Дойчиновъ се възмущава отъ дѣлата на нашитѣ Стамболисти, за това е станалъ лошъ.

*** Въ Бидинъ почна да се издава новъ вѣстникъ „Бжджщность“ желаемъ му дългъ животъ и много абонати. Прилича да е демократически органъ. Г. Караивановъ почна да пуща нови корени.

*** **Табашкитѣ мръсници**. Отъ Плѣвенъ взеха да се исипватъ твърдѣ често въ органа на Стамболовщината и то забѣлѣжете, чрѣзъ телеграфната жица — *ирпъсни*, *ирпъсни*. Ту окр. управитель така огорчилъ офицеритѣ отъ Плѣв. гарнизонъ, ту тѣ затворили вратата на клуба си за мръснитѣ народняци. А въ брой на „Свобода“ отъ 1-й Декемврий (добрѣ, че не е 1-й Априлий) има напечатана цѣла мюзевирска статия по поводъ на една телеграмма отъ Плѣвенский Табакъ, съ подобни мръсотий, (както той сж е омърсилъ като е станалъ герой въ Мъртвица Редекц.) съ единственната и главна цѣль да плашатъ свѣта съ приеманието на емигрантситѣ офицери въ активна служба.—Напраздно хабятъ тия интриганти паритѣ и мастилото си да пишатъ за телеграмми и глупости. Интиреситѣ на отечеството изискватъ сближение и братство, а не раздоръ, какъвто сѣятъ свободигаритѣ и отзивиститѣ. Тѣзи донкихотовци въ всѣки брой на органитѣ си вадятъ сабя, то срѣщу турцитѣ, то срѣщу сърбитѣ и хокатъ правителството защо не повѣдѣ двѣстята хиляди Българска войска срѣщу отечественнитѣ неприятели. Чулъ ги Господъ най послѣ и вразумилъ правителството, та послуша войнишкия позивъ на тия горѣщи патриоти питами ги: въ случая какво трѣбва да стане съ тия емигранти, които по право днесь стоятъ зачислени въ запасъ на армията ни, и като такива се затекътъ надъ прѣпорѣца на кръвнйтъ си дългъ къмъ отечеството? Ще имъ запрѣтимъ ли това, за да не развратятъ съ присжтствието си войската? Сега ги нещемъ, а тогава какво да ги правимъ? Малко съвѣсть турѣте въ главата си, г-да българскн шовенисти, интриганти табаци и табаковци „Родолюбецъ“.

На 13 т. м. вечерьта г. г. учителитѣ при мѣстното петокласно училище ще даджтъ литературна вечеринка, въ която ще земе участие и военния оркестъ на мѣстния 4 полкъ подъ вѣщото управление на капелмайстра Г. А. Мацакъ.

Приходитѣ ще бждатъ въ полза на бѣднитѣ ученици и ученическа библиотека. Ползуваме се отъ случая, да поканеме гражданитѣ да зематъ участие въ първата по съдържанието си вечеринка, въ която ще се виде и чуе нѣщо, което въ Плѣвенъ за първий пжть се прѣдставлява.

На 6 вечерьта се прѣдстави хубавата пиеса за *короната*. Ако и пиесата да е една отъ много похвалнитѣ, обаче считаме за длъжность, да кажеме, че не се изигра добрѣ.

На 14 т. м. всичкитѣ ученици заедно съ учителитѣ отъ мѣстното Винарско-Землед. училище, ще бждатъ въ с. Върбица, кадѣто по желанието на Върбичени ще се основе взаимно спомагателно земледѣлческо дружество.

Убийство въ с. Гривица. На 27-ий Ноемврий н. г. зараньта, Мичо Иванчовъ отъ с. Гривица, на около 30 годишна възрасть, като прѣг-

налъ воловетѣ да иде по работа, разсърдилъ се нѣщо на тѣхъ и захваналъ да ги бие. Баща му Иванчо Мичковъ, който се намиралъ у двора, скаралъ му се за това и го напсувалъ. Мичо грабвѫ едно дърво и наниса на баща си по главата два смъртоносни удара, отъ които той пада на земята и слѣдъ малко издъхва. Притекли се веднага домашнитѣ, но никой не е смѣялъ да се доближи до злодѣеца, който стоялъ на страна съ дървото въ рѫцѣ. Бездушния Мичо, вмѣсто да се стресне отъ своята постѫпка и падне на колѣнѣ прѣдъ своя умирающъ родитель и му иска прошка, той отъ страна звѣрски се е заканвалъ на всѣкиго, който би се опиталъ да му вземе дървото изъ рѫцѣтѣ. Въ селото случайно се е намиралъ единъ полиц. стражарь, който билъ веднага повиканъ, взелъ му дървото и го арестувалъ. Прѣстѫпника се намира въ рѫцѣтѣ на правосѫдието.

Учителя Т. Бърдаровъ отъ мѣстното классно училище е уволненъ отъ учителството, защо грубо билъ се отнесълъ къмъ началството си по случай неговото премѣствание въ Бѣла Слатина. Ние обаче, които познаваме г-нъ Бърдаровъ намѣрваме, че Министерството е закъсняло съ уволнението му. Не разбираме единъ даскалъ като Бърдаровъ, който клѣпи началството си на всѣка страна, като послѣденъ човѣкъ, а когато се яви предъ него, той е всичко но не и учитель. Ние се радваме, че правителството и учащата се младежъ се отърва отъ единъ учитель, който всичко можеше да бѫде но не и учитель.

Камарата ще свърши всичката си работа на 15 т. м. когато и ще бѫде закрита, защото всички бюджети биле внесени още прѣдъ първий Декемврий.

Отъ свѣдѣнията, които имаме, бюджетитѣ, внесени отъ Министерството, всички сѫ намалеии до минимумъ. Мислиме, че опозициата трѣбова поне сега да млъкне отъ хуканията, които се отправиха постоянно срѣщу умразнато днешньо правителство.

Окр. Управитэль Г. Геор. Д. Великовъ, е утвърденъ въ длъжностьта си. Прѣди нѣколко дни бѣ заминалъ въ отпускъ въ София, а завчера се върна.

Г. Ив. Ив. Доковъ, прѣдсѣдатель на Плѣв. Окр. Съвѣтъ и Г. Д. Н. Бояджиевъ, прѣд. на постоян. коммиссия, които се намѣрваха по служебни дѣла въ София, се върнаха на 3 т. м.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

Господинъ Редакторе,

Въ притурката на в. »Бдитель« № 20 се прави политика отъ едно рѣшение на офицерското тѣло въ мѣстний гарнизонъ. За освѣтление публиката искамъ да прѣдамъ въ точность това рѣшение за да не мислѭтъ Г. г. редакторитѣ на »Бдитель«, че сѫ открили Америка, като даватъ политически характеръ на едно корпоративно рѣшение вънъ отъ всѣка политическа тенденция, която ако и да сѫ имали прѣдъ видъ отдѣлни личности отъ това тѣло, обаче не всички оф-ри отъ гарнизона въ това трѣбва да се обвинѭтъ.

По желанието на мѣстния Комендантъ Полковника Фикова, офицеритѣ въ общо събрание, разгледахѫ:

1. Има ли обида въ извѣстното антрефиле на 40-й брой отъ в. »Плѣвенский Гласъ«.

2. Ако такова има, то какви срѣдства да се употрѣбятъ за изисквание надлѣжно удовлетворение.

По първий въпросъ — болшенството отъ Г. г. офицеритѣ се произнесохѫ, че обида има и то само въ това гдѣто се казва, въ казаното антрефиле, че въ Сръбско-Българската война имало такива офицери, които сѫ се криели задъ сѣната. — Исказа се желание щото да се иска на редакцията да искаже точно имената на тии Г-да. Слѣдъ това обаче Коменданта взе думата и допълни, че освѣнъ туй имало обида и тамъ, гдѣто се казва, че сѫщитѣ тѣзи офицери, служили нѣкоги на Австрийскатѣ домогвания и на нѣкакви Търновски Свѣтила. (Б. Р. Свобода послѣдния брой пртзнава това обстоятелство). Въ концѣ концовъ, рѣши се, че има обида нанесена на офицерството и въ двѣтѣ тѣзи нѣща (криение задъ сѣна и служение на Австр. домогвания и на Търнов. Свѣтила).

За нѣкакво дважъ клѣтвопрѣстѫпничество и ума не е ставало, защото не е да не знаѭтъ офицеритѣ, какво нѣщо е клѣтва и какъ трѣбва да пази тя, и че никой не би се осмѣлилъ да каже факта, че еднитѣ и другитѣ и емигранитѣ и тѣзи, които днесь служѫтъ въ армията) сѫ еднакво измѣнили на клѣтвата знаино бѣ така сѫщо, че първитѣ отъ тѣхъ, явно исповѣдваха своитѣ принципи, които слѣдъ осемь год. Стамболовъ режимъ, тържественно се иризнаха и отъ князь и отъ правителство. Тѣ не бѣхѫ граждани, — тѣ бѣхѣ рицари: тѣ вършѣха едно дѣло страмно, безумно — между особна война, но тѣ я вършихѫ, не я прѣдизвикваха, не хитруваха съ нея.

Прѣди да прѣстѫпя къмъ вторий въпросъ (какви срѣдства да се прѣдприематъ за удовлетворение) нека съобщѫ и факта, че повечето отъ Оф-тѣ не съглеждахѫ нѣщо особенно въ него антрефиле, и ако не бѣхѫ К . . . . та. Подполковницитѣ Ш . . . въ и М . . . въ, Капитантъ Ф . . . въ, Б . . въ и пр. като се завзехѫ енергически да подготвятъ прѣдварително,—това рѣшение нѣмаше да стане. Нека съобщѫ така сѫщо, че Капит. Б . . въ бѣ упълнощенъ да заяви за това прѣдъ събранието *ужъ случайно* на бѣседата на 12 того, Коменданта за да хвърли отъ себе си частъ отъ отговорностьта, защото не е да не знаѭтъ тѣзи подобни статии съ още по обидно съдържание се явяватъ твърдѣ често въ колонитѣ на в. в. „Свобода“, „Отзивъ“, „Народни права“ и пр. какъвто е напр. случаятъ въ послѣдне врѣме в. в. „Отзивъ“ и „Поминѫкъ„ като въ първиѭтъ —нашитѣ висши Оф-ри се наричатъ „акционери захвърлили военщината“ Вънъ отъ това обидата сѫ отнасяше до отдѣлни личности, а не до цѣлото Оф-ство, които отдѣлни личности, трѣбваше прѣдварително да се изискатъ отъ редакцията на в. „Плѣв. Гласъ, да ги укаже поименно, което послѣдния в. вѣроятно нѣмаше да откаже.

Азъ като че ли искамъ да вѣрвамъ, че това рѣшение бѣше прѣднамѣрено отъ самия, който поискалъ въ случая да партизанствува и отъ вдъхновителитѣ му, които сѫ си испразвали нѣкоги револвера си върху застреленитѣ мъртви трупове на Капит. Узуновъ и Пановъ и които нѣкоги сѫ свирѣпствували (съ гърбачъ) надъ Каравелова въ черната джамия. Прѣднамѣрено казахъ и то съ цѣль да се даде материалъ на опозицията и се застраши княза при разрѣшенаето на Емигрантския въпросъ, защото не могѫ инакъ да си прѣдставѭ, ония подмѣтания и натрапвания отъ страна на П. Ш., К. Ф. и пр. по тоя случай въ офицерската библеотека и на прогулката край р. Витъ, която бѣ нарочно устроена съ тая цѣль и на която прогулка самъ П. Ш . . . въ, М . . . въ, и повечето отъ Оф-тѣ присътствуваха. Тамъ К-ну Фичеву бѣ позволено да крѣщи колкото може по адресъ на началството, което (ужъ) не се застѫпяло за обидената офицерска честь. Че това е нарочно приготвено отъ к . . . . та и и К-о може твърдѣ ясно да се заключи и отъ още единъ твърдѣ важенъ фактъ, когото за сега замълчавамъ, нъ които съмъ готовъ да го кажѫ прѣдъ слѣдователя, ако стане нуждно. Сега самото рѣшение бѣше:

1. Да се изолиратъ отъ офицерското общество — управителя Г. Великовъ и Ив. Ив. Доковъ, които споредъ твърдения твърдѣ не валидни въ случая, на Подполковникъ Мариновъ, били единственнитѣ сътрудници на вѣстника.

2. Да се повърне в. »Плѣв. Гласъ« обратно на редакцията отъ всички офицери, които го получаватъ, като се съобщи на послѣдния за напрѣдъ да нѣ имъ го испраща. Дали това рѣшение е умѣстно и дали удовлетворява обидата, незная, но споредъ менъ най-целесъообразното бѣше — понеже се говореше въ извѣтното антрефиле на в. „П. Г.“ за личности — то да се изискаше поименнно, кои сѫ се крили въ войната задъ сѣната, като обясни обстоятелственно случаитѣ които сѫ навели редакцията да пише така. Тогава и »Бдитель« нѣмаше по всѣка вѣроятность да прави политика отъ това рѣшение, което може би сѫ имали прѣдвидъ вдъхновителитѣ, за да ги похвали опозиционната пресса за нѣкакво заявление, че нещѫтъ емигрантитѣ.

Плѣвенъ, 28 Ноемврий 1896 г.

Б. Р. Тази дописка ни е пратена отъ едно свѣдуще по работата лице, и ние като намѣрваме за цѣлесъобразно всичко което се пише по този въпросъ даваме мѣсто, за да се види, че не всички гледатъ на този въпросъ еднакво, както твърдѭтъ дописницитѣ, *свѣдущи* ужъ по този смѣшенъ за насъ въпросецъ въ пачаврата Бдитель.

До Почитаемата редакция на в. „Плѣвенски гласъ“.

Моля редакцията на почитаемия в. „Плѣвенски гласъ“ да даде мѣсто на слѣднитѣ нѣколко редове:

Учителитѣ при мѣстното основно училище, П. Владевъ и учителката, Елена Хотева, въпрѣки прѣдписанията на „инструкцийтѣ за управление основнитѣ училища“, сѫ нанесли тѣлесни наказания на ученицитѣ си. Училищното настоятелство своеврѣменно е донесло за това Инспектору Шаранкову, нъ милостьта му нищо йоще не е направилъ за поправление на побойницитѣ — възпитатели: единъ отъ по-напрѣжнитѣ бити ученици, именно, В. Т., отъ 2—3 дена е изложенъ на ново наказание: гладъ и стояние правъ. Бащата на ученика е взелъ отъ училището дѣтето си, защото не желае да му плаче всѣка вечерь да му плаче отъ разни тѣлесни наказания.

Господинъ Шаранковъ нека не се церемони на такива възпитатели, а ги по-обоздае, защото тия, които сѫ принудени да си взематъ дѣцата отъ училището прѣждеврѣменно, е пъкъ плащатъ на учителитѣ, ни най малко нѣма да се церемонѭтъ.

Право си казваше есѣнесъ господинъ Шаранковъ, че учебното дѣло въ селото ни ще крачи напрѣдъ: то дѣйствително крачи: ту напрѣдъ, ту повече назадъ, нъ поне бой да нѣма.

с. Жгленъ, Съ почитание:
21 Ноемврий, 1897 г, Гавр. Цвѣтковъ.

Б. Р. Даваме мѣсто на горнята дописка, не за друго, а само да обърнеме внимание на тѣзи г. г. учители, които не се оставени да учатъ дѣцата съ бой, а съ законъ. който не позволява никакъвъ бой. Вѣрваме че училищния инспекторъ е зелъ мѣрки за надлежно наказание.

На „Бдитель“ по 28 Ноемврий

Ако има хора, които отъ нищо не се срамуватъ, и които отъ нищо искатъ да искарватъ нѣщо, и които по характера на душата си сѫ повече отъ калпави, то сѫ нашитѣ тукъ, навъртающи се около в. „Бдитель“. Ние много пѫтя сме се отричали да спомѣнуваме имената на тѣзи кални и безчестни твари, но не можеме да премълчиме нѣкой работи, който безчестятъ просто една корпорация, които за голѣма наша жалость я излагатъ на общата критика и на общо одобрѣние или презрѣние. Не бихме даже помѣстили и два реда въ вѣстника си за нашето тукъ общество, защото знаѭтъ драскачитѣ на разнитѣ глупави и порнографически антрефилета въ пачавричката, но защото това пасквилче утива и другадѣ и минува въ замѣна съ други ужъ сериозни вѣстници, неможеме да премълчимъ, неможеме да не отговориме на нахалнитѣ лъжи, които се пущатъ по адрессъ на нѣкой лица, които нѣматъ нищо общо съ единъ обиковенъ скандалъ, станалъ подъ влиянието на хубавото старо—Плѣвенско вино, което твърдѣ често е чупило главитѣ и на задкулистни-редактори около пасквиля „*Бдитель*“,

Насъ ни просто очудва, какъ единъ *безнравственъ* редакторъ, като Караивановъ, си е позволилъ да пише въ вѣстничето си уводни статиѝ за едно нѣщо, което не знае, което не е видялъ и не е могълъ да чуе!? На единъ банкетъ даденъ отъ общинското управление, на които се присѫтствували и граждани и военни, на който сѫ се размѣнили мирно и тихо рѣчи, и слѣдъ тѣхъ сѫ се извъртѣли нѣколко хора, единъ градски съвѣтникъ на име Г. Цоло П. Винаровъ, който за жалость на *Бдителитѣ*“, не е Стамболистъ, държалъ рѣчь, за бившия си началникъ на артилерията майоръ Груевъ, на която рѣчь, всички безъ разлика на офицери и граждави се отговорило съ обикновенното ура! N. B. тогава е присѫтствувалъ и Полковникъ Фиковъ. Единъ часъ слѣдъ това, мѣжду този съвѣтникъ и майоръ Бояджиевъ сѫ е завело препирня, която не е желателно да се расправя, защото мѣжду хора гуляющи, ние допупущаме всичко, а най много тогава е могло да се исказва истината. Недаромъ казватъ Латинитѣ in vino veritas. Г. полков. Фиковъ, е заминалъ прѣди да се случи тази кавга, прѣдполагаме, че ако бѣше той, не би допустнѫлъ, неговитѣ подчинени офицери да третиратъ нѣкой въпроси, които освѣнъ, че не имъ е било мѣстото, но не сѫ и отъ тѣхната компетентность. И чудно нѣщо наистина ще кажеме ние, Защо трѣбова да се обижда Иванъ или Драганъ, че единъ Винаровъ, дигналъ тость за Груева или Фикова или же Петрова? Винаровъ е свободенъ гражданинъ, той не върви подъ никаква команда, и неговата рѣчь не е ни наложителна, ни задължителна, нито пакъ най сѣтне не може да се цензурира отъ когото и да било, а най малко отъ военнъ. Ние трѣбва да се разбереме еднажъ за винаги. Нашитѣ военни сѫ часть отъ насъ отъ нашето тѣло, и тѣ сѫ създадени отъ Бога, като

всѣки простъ смьртенъ, тѣ не могжтъ да мислятъ за себя си че се китайски мандарини, защото свѣта е колело и утрѣ това мнѣние, което иматъ нѣкой за себе, като станатъ прости смьртни, като напр. подпол. Тепавски, ще гледатъ друго яче. Преди години помниме, днешнитѣ защитници на Плѣв. офицери, които имъ се стръкнали ушитѣ отъ радость, че не приемали Великовъ и Доковъ, въ срѣдата си, бѣха, сжщитѣ, а не други Генчовъ, Табаковъ и пр. които псуваха наредъ по улицитѣ черишлиитѣ, както ги наричаха, и тогава гледаха съ презрѣние сжщитѣ Доковъ и Друмевъ, защото се имали достжпъ въ офицерския клубъ. Не други, а тѣзи пасквилджий, сж ходатайствували предъ Стамболова, да се махнатъ отъ градътъ Доковъ и Друмевъ. защото бунтували офицеритѣ и тѣзи благословени интриганти днесь се немѣрватъ въ срѣдата на нашето офицерство, и то приема на драгость тѣхната защита. Не сме ли биле ние въ правото, когато казахме, че такива Табакови зсщити правятъ мечешка услуга на г. г. офицеритѣ отъ Плѣвенъ, предъ неговото началство, което не гледа съ тѣхнитѣ очи.

Ромжния.

Миналий мѣсецъ въ много градове въ съдѣдната намъ държава — Ромъния сж станали много скандали, нъ най голѣмийтъ отъ тѣхъ е станълъ въ столицата — Букурещъ, на който скандалъ историята слѣдва да се отбѣлѣжи: Правителството приготвило законопроектъ, споредъ когото Евреитѣ живущи въ Ромъния да не се вематъ за войници, нъ да плащатъ нѣкакъвъ откупъ за воената си повинность. Еврейтѣ се докачили отъ тоя законопроектъ и въ Букурещъ свикали митингъ, за да протестиратъ противъ него. Митингътъ билъ свиканъ отъ Евроитѣ присъствували много любопитни граждане, между които имало и много студенти. Когато засѣдавалъ митингътъ билъ хвърлѧнъ единъ столъ, което станало причина за скандалъ. Скандалътъ не се ограничилъ само въ салона: „Дачия“, нъ взелъ твърдѣ голѣмъ размѣръ изъ улицитѣ и площадитѣ. Понеже Евреитѣ се допустнали нѣкои волности противъ Ромънитѣ, които имъ отплатили съ същата мѣрка като свикали и тѣ отъ своя страна митингъ. На Митингътъ говорѣли най распаленитѣ студенти, които страшно наелектризирали събрания народъ противъ Мойсевитѣ потомци и тогава се почнали буйни сцѣни изъ улицата; „Вакарещи“. По тази улица биле нападнати отъ Евреитѣ нѣколко ромъни и били бити. Наострената тълпа, която отъ минута на минута се увѣличавала искала наказанието на размирницитѣ — Евреи, като цѣпила въздуха съ виковетѣ: „долу Евреитѣ“. Тълпата нарастнала повече отъ 30,000 души и нападнала по всичкитѣ квартали и улици гдѣто живѣели Еврей и панически страхъ обзелъ Евреитѣ. Много прозорци били строшени, на много търговски кантори вратигѣ и прозорцитѣ биле строшени, а книжата имъ расхвърлени, съ една дума Евреитѣ си страшно патили.

Полицията не била въ сила да спрѣ буйствата на разярената тълпа, нъ Само намѣсата на войската, можала да въведе редъ и распръстне буйствующийтъ народъ.

*** **Георги Лаховари**, главенъ редакторъ на в. „*Инфенендансъ Руменъ*“ е падналъ жертва на бунта въ Букурещъ. Вслѣдствие една полемика между него и Филипеску, редакторъ на в. „*Епока*“, станалъ дуелъ между имъ. Филинеску още при първото нападание е ударилъ смъртоносно въ сърдцето Лаховари, които слѣдъ 20 минути издъхналъ. Цѣлата ромжнска пресса оплаква нещастния, но славеинъ публицистъ Лаховари, който бѣше ржководящата звѣзда на ромжнския печатъ. И ние принасяме горѣщитѣ симпатий къмъ покойника. —

Нѣколко думи по причинитѣ за слабия успѣхъ въ нашитѣ классни училища.

Пише: Ив. Младеновъ.

Отъ статистическитѣ свѣдения, които сж направени прѣзъ 1895/96 и 96/97 учебни години, излиза, че $^1/_3$ отъ ученицитѣ въ класснитѣ училищ сж „слаби“. Фактъ константиранъ и твърдѣ печаленъ; — грижи, срѣдства и трудове — напраздно. Причинитѣ на това печално явление, отъ разни компетентности, разно се и тълкува. Ала, до сега много прѣкрито сж е разисквалъ тоя отъ голѣма важность въпросъ, и не е могло да се помогне на ржководящитѣ кржгове на Просвѣщението ни на прѣдприетата задача. До сега отъ разни гледища — разно сж прѣпирали по тоя въпросъ: едни отдаватъ сжществениитѣ причини на мързела на самитѣ ученици; други казватъ, че сжщестенната причина лѣжи въ самата слаба подготовка въ основнитѣ училища; трѣтя причина се отдава на разни издаваеми се „инструкций, наредби и правилници. които иджтъ отъ самия корабоуправитель — Министерството, и най-подирѣ, като причини се навѣждатъ разни покжщини и пособия и пр.

Неуспоримъ е факта, че нашитѣ триклассни, па и срѣдни учебни завѣдения недаватъ гонимия се резултатъ отъ самото Министерство, учители и родители; не успорими сж, до крайность, и прѣчкитѣ, които ни се прѣдставжтъ, като „извѣнителни“; но всички тия извинителни прѣчки, още не съставляватъ една силна аргументация, която да послужи за едно пълно извинение. Намъ ни се струва, че има други много по-голѣми, които сж най-истински, които съставляватъ думата на третирѫщия се въпросъ. Тия главни причини за слабия успѣхъ въ класснитѣ училища, споредъ нашето скромно мнѣние, които сж резултатъ за „$^1/_3$ слаби ученици“; сж причини, които се крижтъ въ самия организмъ на учебното дѣло — принципиални причини: 1) *самия учитель*; 2) самитѣ родители и 3) самото Министерство съ сжществуѭщитѣ се распорѣждания и издавание на „учебнитѣ основи“.

Тия сж три причини за болестьта, на която трѣбва се намѣри рецептата.

Прѣди да искажемъ своето мнѣние по загатнатитѣ послѣдни три причини: 1, 2 и 3-тя; считаме за нуждно да кажемъ своѐто лично мнѣние върху прѣчкитѣ, които ни сж изброявани, слушали и чели:

1) Нѣкой учители отдаватъ слабия успѣхъ въ тия (класснитѣ училища) на „мързела на самитѣ ученици“. Ученицитѣ невнимавали, незанимавали се по домоветѣ си и пр. Учителитѣ, които ни привѣждатъ такива аргументи за „слабъ успѣхъ“, ние неможемъ, освѣнъ, да искажемъ своето съжаление и своето прѣзрение къмъ тѣхъ. Да, съжаление и прѣзрение! Въ съврѣменната ни педагогическа литература до сега има съ стотини рецепти противъ „мързела“ и „невниманието“; само, че оплакваѭщитѣ се прѣдписватъ съврѣменнитѣ рецепти, ами употрѣбяватъ прѣди вѣковнитѣ. Съврѣменната рецепта на Керъ е: „Винжги влизай приготвенъ“, „интересувай себе си, та и ученицитѣ“, да, това е цѣрьтъ противъ тая обща болесть. Па и мнозина отъ сегашнитѣ учители релефно сж се увѣрили въ силата на тая рецепта: всѣкой, който е испълнилъ това прѣдписание се е увѣрилъ. Пишущий тия редове много пжти, когато е гледалъ прѣзъ пръсти на нѣкой работи е дохаждалъ до печалното заключение: „ученицитѣ ги мързи, само играѭтъ и пр.; но сж се случвали часове, когато приготвенна една методическа единица, както трѣбва съ радость, съ въсхищение се е казвало: »брово«! „Особно внимание тоя часъ“! и пр. (Слѣдва).

ПОКАНА

№ 1449

Управлението на Плѣвенската I-во Классна Държавна Болница, като чувствува нужда отъ една болнична библиотека, съ полѣзни за прочитание и запимание книги, за болнитѣ, желае да основе подобна библиотека, но като не располага съ нуждитѣ за тая цѣль срѣдства, обръща се къмъ всички родолюбиви Г. г. Граждани и Гражданки, съ молба, да се притекътъ на помощъ, като подарѭтъ кой колкото и каквито книги желае за казаната цѣль.

Прочее, болничното управление като се надѣва, че тази идѣя ще бжде поглѣдната съ добро око отъ страна на родолюбивитѣ Г. г. Граждани и Гражданки, надѣе се, че ще бжде чуто и ще се притекътъ на помощъ за осжществяванието на тази благодарна идѣя, за което отъ сега исказва свята благодарность на щедритѣ си Г. г. пожертвователи.

Подаренитѣ книги могѭтъ да се испращатъ до управлението на болницата и въ градътъ: до Апгеката на Г-на Л. Петровъ и Хотель „Европа“.

гр. Плѣвенъ 9-ий Декемврий, 1897 година.

1—3 Съ почитание:

Управитель—Лѣкарь Д-ръ Козаровъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8697

Плѣвенский Окр. Сждъ, съобщава за знание на интересующитѣ се лица, че съ опрѣделение отъ вчерашна дата, утвърди сключения на 2-й Ноемврий конкурдатъ станалъ между кредиторитѣ по търговскитѣ дѣла №№ 45 и 50, заведени по несъстоятелностьта на търговската фирма: „Маждраковъ, Василевъ, Тончевъ и С-іе.“

гр. Плѣвенъ, Ноемврий 19 д. 1897 г.

Прѣдседатель: Ив. Желѣсковъ.

Секретарь: Ст. Генчевъ.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 8197

Извѣстявамъ, че следъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Местний Вѣстникъ“, ще продавамъ по I-ва продажба слѣдующитѣ недвижими имоти, а именно:

1) Кжща въ с. Петърница, „Плачковска махла„, отъ простъ дървенъ материалъ. покрита съ кермиди съ дворъ 1 декаръ, въ които има и други постройки, оц. за 100 лева;

2) Нива „Салханитѣ“ 7 декара, оц. за 42 л.
3) Нива „Лехитѣ“ 1 декаръ оценена за 6 л.
4) Нива „Широки валогъ“, 4 дек. оц. 24 л.
5) Нива „Широки валогъ“, 2 дек. оц. 12 л.
6) Нива „Тръпкитѣ“, 3 ддкара оц. за 18 л.
7) Нива „Друма“ 4 декара оцѣнена за 24 л.
8) Нива „Брѣстича“, 4 декара оцѣн. за 24 л.
9) Нива „Мамо лака“, 6 декара оц. за 36 л.
10) Нива „Селището“, 3 декара оц. за 18 л.
11) Нива „Перама“, 4 декара оцѣн. за 24 л.
12) Бранище „задъ лозята“, 2 дек. оц. за 12 л.
13) Ливада „при герана“, 2 дек. оц. за 14 л.
14) Ливада „Селището“, 2 декара оц. за 14 л.
15) Лозе Петърнишкитѣ лозя 2 дек. оц. за 20 л.
16) Лозе, сжща мѣстность, 2 дек. оц. за 20 л.
17) Бранище „Бейското Бранище“ 6 д. оц. 48 л.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Иванъ Вълковъ отъ с. Петърница не сж заложени никому продаватъ се по искъти на Петко Н Пѣевъ състоящъ отъ 600 лева и ду. разноски по испълнителний листъ № 1571 отъ 31-й Май 1895 год. на Плѣв. Окол. Мир. Сждия.

Разглеждането на книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ въ канцеларията ми.

1—2 гр. Плѣвенъ 25 Ноемврий 1897 год.

П. Сждебенъ Приставъ М. П. МАРЧЕВЪ

№ 8199

Извѣстявамъ, че слѣдъ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣстни вѣстникъ“ ще продавамъ по II-ра продажба слѣдующий недвижимъ имотъ, Петърнишкото землище, а именно:

1) $^4/_6$ ливада „Гложака“ цѣлата 15 декара, а $^4/_6$ части декара, оцѣнка каквато даде първий наддавачъ.

Продаваемий имотъ е собственъ на: Тодорка, Лишо, Вълко и Димитръ Тодорови отъ село Петърница, не е заложенъ никому, продава се по искъть на Вълко Димитровъ отъ сжщето село, състоящъ отъ 146 лева и др. по испълнителний листъ подъ № 1721 отъ 29 Мартъ 1894 год. на Плѣв. Окол. Мир. Сждия.

Разглеждание книжата и наддаванието може да става всѣки присжтственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

1—2 гр. Плѣвенъ 25 Ноемврий 1897 год.

II Сждебенъ Приставъ М. П. МАРЧЕВЪ.

№ 8714

Извѣстявамъ, че 31 день отъ послѣднето двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелорията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующий недвилимъ имотъ:

1) Една двуетажна кжща въ гр. Плѣвенъ VIII кварталъ отъ камъкъ, кирпичъ и дървенъ материалъ, дължина 12, ширина 7 и височина 8 метра съ дворъ $^1/_2$ декаръ оцѣнена за 400 лева.

Горний имотъ принадлѣжи на Косто Димитровъ отъ Плѣвенъ не е ипотекиранъ продава се по взисканието на Пено Геновъ отъ гр. Плѣвенъ за 145 л. 60 ст. лихвитѣ и разноскитѣ по испълнителния листъ № 2575 на Плѣвенский Окол. Мировий Сждиб.

Наддаването ще поьне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ деньвъ канцелярията.

гр. Плѣвенъ 20 Ноемврий 1897 год. 2—2

Сждебенъ Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 7614

Исвѣстявамъ, че подиръ 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „мѣсгний вѣстникъ, ще продавамъ по втора продажба слѣдующето недвижимо имущество на село Горни Джбникъ. а именно:

1) Бранище „Геривая“, отъ 10 декара, отцѣнка пройзволна. —

Продаваемото имущество е собственно на Нено Михаловъ отъ с. Горни Джбникъ, продава се по искътъ на Петко Н. Пѣевъ отъ гр. Плѣвенъ за 70 лева лихви и други разноски, по испълнителий листъ № 2370 отъ 6 Най 1894 год. на Плѣв. окол. мир. сждия.

Разглеждането книжата и наддаването може да става всѣки присжтственъ день и часъ.

гр. Плѣвенъ, 1 Декемврий 1897 г.

2—2 П. С. Приставъ: М. П. Марчевъ.

№ 10387

Извѣстявамъ, че 31 день слѣдъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ, ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитъ недвижимъ имотъ:

1) Една кжща въ с. Каменецъ направена отъ керпичъ, покрита съ керемиди, съ три отдѣления построена на длъжъ 8 метра, ширина 8 метра и височина 2 метра съ дворъ около 1 декаръ оцен. за 300 л.

Имотътъ е собственъ на Иванъ Нешковъ отъ с. Каменецъ продава се за удовлетворение искътъ на Сава Станьовъ отъ с. Каменецъ отъ 150 лева, лихви и разноскитѣ по испълнителний листъ № 1547 отъ Плѣв. Град. Мир. Сждия.

гр. Плѣвенъ 10 Декемврий 1897 год.

1—2 II. Сждебенъ Приставъ II. Д. Въловъ